

Sukker, der indføres heraf, at raffinere Sukker, men jeg tror ikke, at det er tilstrækkeligt at forhøje Tolden til 5 1/2 β , af den Grund, at vi der ved, stille vore Raffinadører overfor Raffinadørerne i Ulandet, under uheldige Vilkaar, som let kunne føre til, at denne Industri, som udøver en ikke ganske ringe Betydning hos os, bliver standset. Sagen er den, at der i nærliggende Lande og navnlig i Tydsland er saadanne Forhold, ved Udførselen af raffineret Sukker, at der deri indeholdes en skjult Udførselspræmie. Nu kan man vel sige, at det er til Fordel for os, thi saa kunne vi jo indføre dette Sukker og faae det en halv Stilling billigere, fordi Tydsland er rimelig nok til at give en saadan Præmie, men jeg tror ikke, at dette er en rigtig Betragtning. Jeg tror, at vi maa antage om dette Forhold, hvorefter man i Tydsland faar en Udførselspræmie for Sukker, at det er temmelig stabilt, at det ikke let eller hurtigt vil blive forandret. Derimod er Spørgsmaalet om, hvorvidt vore Sukkerfabriker kunne bestaa, Noget, der hurtigt kan blive afgjort, og naar Fabrikerne komme til at erkjende, at de ikke længere kunne bestaa, overfor denne tydske Udførselspræmie, er det meget vanskeligt at faae saadanne store Foretagender oprettede igjen, naar de først engang ere ophørte. Jeg tror derfor, at saalænge vi kunne blive indenfor saadanne smaa Grændser, som der her er Tale om, saa skulle vi tage i Betænkning, at fastsætte Toldsatser, der med nogen Sandsynlighed kunne bevirke, at en saadan Fabrikation ophører; og det vil let indses, at vi kunne komme dertil, naar man ikke sætter Bedelslaget med Hensyn til den Udførselspræmie, der nu faktisk er tilstede i Tydsland, nogenlunde rundelig. Spørge De mig nu: Hvor stor er denne Udførselspræmie? Saa har den ærede Ordfører allerede givet et Svar derpaa, nemlig at den i Suffertoldkommissionens Betænkning er anslaaet til en halv Stilling. Men, mine Herrer, Sagen er den, at dette Anslag er aldeles kalkulatorisk. Udførselspræmien er ikke fastsat til noget vist Bestemt pr. Pb . Sukker, men den ligger skjult i den Afgift, der betales af Roernes Fabrikation. Det ligger deri, at den Afgift, der betales af de Sukkerroer, der anvendes til Fabrikation, er ansat, efterat der er af et vist Antal Centner Roer, antaget at komme 1 Centner Sukker; men dette Antal Centner Roer er sat til et meget lavt Forhold, saaledes, at endogaa i de Gøne, hvor de mindst gode Roer dyrkes, skal aligevel den samme Mængde Sukker antages at komme ud deraf. Men ved den stigende Udviining i Roeproduktionen lærer man stadig mere og mere, at det er fordelagtigt at dyrke de mere sukkerholdige Roer og tillige at behandle sin Ager paa en saadan Maade, at Roerne blive mere sukkerholdige. Man faar altsaa af det samme Antal Centner Roer et større Quantum Sukker; men da Udførselspræmien alligevel vedbliver at være den samme, saa stiger altsaa den Præmie, der ydes Exportørerne af raf-

fineret Sukker fra Tydsland lidt efter lidt. Derfor er det, at naar vi ville holde os til det Anslag af 1/2 β , der er gjort for 3 Pb siden, og ikke vil tage Hensyn til, hvad der senere er sket, udsætte vi os efter min Mening meget for, at vore Sufferraffinadører ville komme til i Virkeligheden at arbejde under saadanne Vilkaar, at selv om vore Fabriker ere i enhver Henseende lige saa godt og tidssparende indrettede som de tydske, komme de i Undervægt; og det finder jeg vil være urigtigt, og til en vis Grad farligt for den indenlandske Industri, som vi Alle vedkende os, at vi ikke ville stille under haardere Vilkaar end den udenlandske. Vi bør derfor ikke gaa til det yderste Pb , som Hvertallet har foreslaaet under Nr. 61, hvorimod jeg for mit Vedkommende tror, at vi uden nogen Betænkning kunne gaa ned til 6 β , som det er foreslaaet under Nr. 62, fordi der virkelig er noget at løbe paa. Jeg skal med Hensyn til det Forslag, jeg har deltaget i at stille om Spiritus, gjøre opmærksom paa, at jeg har troet at kunne deltage deri, fordi Udvalgets Hvertal har erkjendt Nødtigheden af en Sovebetrægtning ved denne Sag, som jeg har tilladt mig at gjøre, nemlig at der er Spiritusforter, som i denne Henseende fuldstændig staa paa samme Standpunkt som Vinforter og altsaa i det Mindste bør beskattes med den samme Told som disse, saasom Rom, Rognat, Genever, Arrak, o. s. v. Vi have derfor foreslaaet at gjøre en Deling mellem disse finere og kostbare Spiritusforter, og den simple Spirit. Den Sidstnævnte er et Fabrikat, som bruges væsentlig til teknisk Brug, og for hvilken jeg derfor har troet, at man godt kunde gaa ind paa at moderere Afgiften noget. Den ærede Ordfører bemærkede, at der er endda blevet en betydelig Beskyttelse tilbage for den indenlandske Fabrikation. Det tror jeg dog maasse var for stærkt et Udtryk. Der bliver endda nogen Beskyttelse tilbage, men den er ikke betydelig. Men vi ønske jo heller ikke at tage Beskyttelsen bort med eet Slag i dens Helhed. Dette er et alvorligt Afslag i den bestaaende Beskyttelse for vore indenlandske Spritfabriker, og det tror jeg, de godt kunne taale. Derfor har jeg kunnet deltage i at stille Forslaget under Nr. 59. Derimod har jeg ikke fundet, at man ved Forslaget om Papir har været heldig. Maasse kan Papirfabrikationen nok taale Noget. Det vil erindres, at Tolden er nu 2 1/2 β pr. Pb , og denne Told er af Regjeringen foreslaaet nedsat ikke ganske lidt, nemlig med 2/5 deraf, altsaa til 1,5 β . Da jeg bemærkede, at der her i Thinget og navnlig i Udvalget syntes at være en stærk Stemning for at gjøre et større Afslag, har jeg troet at kunne bringe i Forslag, at man skulde gaa ned til 1 β , det vil altsaa sige 2/5 af den nuværende Told; men jeg skal ikke negte, at jeg har fundet, at man ved at gaa saa lavt ned, som foreslaaet af Hvertallet, nemlig til 0,6 β , vil let komme til